

Bistriške tačke

GLASILO KD SLOVENSKA BISTRICA
Številka 01/2017

Šolanje psov jesen 2016

Tekmovanja 2016

Pasma: Veliki šnavcer

Pozor - pes na cesti

Uvodnik

Za nami je še eno pestro kinološko leto. V tokratni številki povzema-
mo naše aktivnosti v drugem pol-
letju. Začele so se že v času dopustov, ko
smo se odločili z direktno pošto tudi šir-
še predstaviti našo delo povezano s šola-
njem psov. Odziv je bil dober v osnovni
šoli in še boljši v mali šoli. Odziv v osnov-
ni šoli je bil dober. V mali, še boljši. Po-
drobnosti o tečajih in zaključnih izpitih v
decembru najdete v prispevku Anje Jug.
Sočasno je potekal tudi tečaj agilityja, ki
je tokrat temeljil na bolj individualnem
delu.

Aktivnosti so nadaljevale Anja Jug,
Alenka Kotar, Sonja Juhart in Viktorija
Javornik, ki so v okviru dneva prometne
varnosti obiskale Bistriško drugo osnov-
no šolo. Predstavile so varne načine sobi-
vanja ljudi in psov v prometu. O dogod-
ku se je ob pomoči Anje razpisala Alenka
Kotar.

Tekmovanje za pokal Vomar se je
tudi lani zaključilo s finalno tekmo v Slo-
venski Bistrici. V zadnjih dveh letih smo
poleg finalne tekme za pokal Vomar, zelo
uspešno organizirali še tekmo za držav-
no prvenstvo. Ker organizacija takšnih
dvodnevnik tekem zahteva ogromno
ur vloženega dela naših aktivnih članov,
smo se letos odločili za premor in smo se
organizaciji tekme za državno prvenstvo
letos odpovedali, zato je bil termin final-
ne tekme za pokal Vomar premaknjen

v november. Tekmo si bomo zapomnili
po poslovilnem nastopu Alenke Kotar z
Žulo in Alenke Šuler z Amigom, ter obil-
nem dežju, ki je še posebej na sledi pre-
segel mejo regularnosti. O tej in ostalih
dogodivščinah na tekmah za pokal Vo-
mar je članek prispevala Alenka Šuler.
Ob športnih so potekale tudi gospodar-
ske aktivnosti. Srečku, ki je vse leto skrbel
za urejenost poligona, sta se pri pokritju
prostora pred garažo, ki služi za letno ku-
hinjo, pridružila še Emil in Franjo. Večino
ostalega urejanja smo naredili na sku-
pni delovni akciji. Ko gledamo nazaj, se
je pridobitev izkazala za dobrodošlo že
na jesenski tekmi. Sezona gospodarskih
aktivnosti se je zaključila s podaljšanjem
nadstrešnice. Tako lahko zdaj iz hiše v
nadstrešnico pridemo po suhem.

Tokratno številko revije zaključuje
moj prispevek o pasmi Veliki šnavcer. Ob
»konfekcijskih pasemskih podatkih« sem
se bolj osredotočil na našo Meggy, ki
ima mnogo lastnosti tipičnega šnavcer-
ja, v teh letih, kar živi pri nas pa je razvila
tudi nekaj povsem svojih. Dogodivščine
preteklega leta smo tako zaključili. Pred
nami je novo. Bo prineslo evolucijo (po-
stopen napredek) ali revolucijo (drastič-
ne spremembe)? Odgovor je odvisen od
nas.

Več na to temo bomo rekli na obč-
nem zboru, ki bo v petek 10. februarja ob
17.30 uri v društvenih prostorih.

Pozor - pes na cesti

V okviru dneva prometa, 7. oktobra 2016, smo bili povabljeni na predstavitev obnašanja psov v cestnem prometu na II. osnovno šolo v Slovenski Bistrici.

Zbrali smo se na vrtu pred šolo, kjer so se otroci posedli na klopcе. Predavanje smo imeli neposredno ob prometni cesti. Le ta je bila kot naša polna voznikov pa tudi sprehajalcev psov. Predavanje je bilo namenjeno otrokom od drugega do petega razreda. Skupine katerim smo predavali so bile dokaj velike, otroci pa neučakani in so komaj čakali, da pse tudi pobožajo. Skupaj se je

predavanja udeležilo 5 skupin s povprečno tridesetimi otroci.

V grobem smo jim predstavile delo našega društva. S pomočjo psov smo jim prikazale obnašanje vodnikov in psov v cestnem prometu in s tem v urbanem okolju, kjer se veliko dogaja in je lahko za psa zelo stresno. Pokazali smo tudi opremo, ki jo potrebujemo, ko smo s psom

na sprehodu. Predvsem smo poudarili, da je potrebno za sabo pobirati iztrebke, da mora biti pes vedno na povodcu in da mora biti ponoči, prav tako kot mi, viden. Pse smo oblekle v svetleče ovratnice in oprsnice. Otroci so bili navdušeni in se komaj zadrževali, da niso prišli k psom in jih pričeli božat. Seveda so na koncu lahko storili prav to. S sabo smo imele priboljške s katerimi so učenci nagradili pse za njihovo demonstracijo. Vsak je hotel naše pse pobožati, imeli so pa tudi ogromno vprašanj glede naših psov. Z zanosom so nam številni med njimi povedati tudi o svojih ljubljjenčkih, ki jih imajo doma. Zanimalo jih je še veliko

različnih stvari (koliko ima zob ima pes, kako dolgo živi, koliko mladičev ima, koliko pasem je...). Na vse to smo jim lahko odgovorile le na kratko, ker za več ni bilo časa.

Otroci so bili zelo navdušeni, psi malo izmučeni od božanja in priboljškov, vodnice pa vesele saj smo otrokom povedale kako se morajo s svojim psom pravilno in odgovorno obnašati v urbanem okolju.

Dopoldne smo preživele v odlični družbi. Drugi osnovni šoli pa se iskreno zahvaljujemo za povabilo in se veselimo nadaljnjega sodelovanja.

Jesenski tečaj šolanja psov je potekal od začetka septembra do sredine decembra. Kljub slabemu vremenu in mrazu je bil tečaj dobro obiskan.

V malo šolo je bilo vpisanih 23 tečajnikov zato smo imeli malo šolo razdeljeno v dve skupini. V prvi skupini so bili psi mlajši od šest mesecev, v drugi pa psi stari med šest in devet mesecev. Tečaj male šole je potekal enkrat na teden po eno šolsko uro. Skozi vse mesece druženja smo pse naučili osnove socializacije in poslušnosti.

Prve tedne so bili psi in tečajniki zadržani, vznemirjeni in predvsem zelo utrujeni po koncu ure. Z vsakim tednom

pa je postajala šola bolj zanimiva, psi so postajali vodljivejši, vodniki pa bolj sproščeni in navajeni na naše delo.

Skozi vse ure smo se ukvarjali predvsem na kontaktu vodnik – pes. Zato je velik del šolanja predstavljala predvsem intenzivna igra s psom ter pravilno nagrajevanje vaj. Poudarek je bil na odpočitku psa ter vodenju psa na povodcu. Ure smo popestrili z delom na agilnosti na poligonu, kjer so se psi srečali z novimi podlagami, predmeti, ovirami in nava-

janju na urbano okolje. Mesto je za mladičke predstavljalo velik izziv, še posebej tistim, ki so bili prvič v mestu. Naučili smo se obnašanja v mestu ter zahtevali, da imajo vodniki vedno s sabo vrečke za pobiranje iztrebkov. Kljub temu, da je proti koncu tečaja nekaj tečajnikov obupalo (predvsem zaradi mraza in veselega decembra) je bil obisk jesenskega tečaja male šole zelo dober.

Osnovno šolo je obiskovalo 12 tečajnikov. jesenski tečaj osnovne šole je obsegal 27 šolskih ur skozi katere smo izpilili vaje, ki so potrebne za izpit na koncu tečaja.

Kljub slabemu vremenu in mrazu, ki nas je pestil, je bil obisk zadovoljiv. Proti koncu tečaja sta dva tečajnika odnehala in na tečaj nista več prihajala. Dva

sta zbolela, ostali pa smo skupaj vztrajali do konca. Na izpit so pristopile 4 tečajnice po nižjem A programu. Na izpit po programu B-Bh pa je pristopila ena tečajnica s svojo psičko. Vse so izpit tudi uspešni zaključile.

Tečaj smo v prijetnem vzdušju zaključili s piknikom na našem društvu po zaključenih izpitih. Za pridno delo na poligonu in izven njega se zahvaljujem vsem tečajnikom in jih ob tej priliki tudi vabim, da se nam pridružijo v prihodnjem šolskem letu. Hvala za zaupanje in se vidimo.

Tekmovanja 2016

Letošnja prireditev tekmovanj za pokal Vomar je obeležila že petnajst let delovanja. Kot doslej, smo se tekmovalci tudi tokrat srečevali na različnih prizoriščih Slovenije.

Letošnja prireditev tekmovanj za pokal Vomar je obeležila že petnajst let delovanja. Kot doslej, smo se tekmovalci tudi tokrat srečevali na različnih prizoriščih Slovenije.

To sezono so bila v vlogi organizatorja naslednja društva: ŠKD Ajdovščina, KD Ljubljana, KD Celje, KD Trbovlje, KD Pluton, ŠKD Celeia in KD Slovenska Bistrica. Za končno uvrstitev se je bilo potreb-

no udeležiti in doseči pozitiven rezultat na najmanj treh tekmah, štelu pa je pet pozitivnih rezultatov. Novost letošnjih tekmovanj je bil 1. Marcelov memorial, ki so ga organizirali člani ŠKD Celeia, z namenom počastiti spomin na preminulega ustanovitelja in dolgoletnega predsednika tega društva in kinologa z veliko začetnico Marcela Vodovnika. Na tem tekmovanju sta zmagovalci po programu IPO 3 in najboljša ekipa prejela tudi

prehodni pokal. Tudi tokrat je čast zaključka prireditve pripadla KD Slovenska Bistrica. Pred zaključno prireditvijo pa je tekmovalce, ki so se udeležili regijskega tekmovanja v omenjenem društvu, čakal morda najtrši oreh v tej sezoni. Neugodne vremenske razmere so namreč dodobra krojile razplet tekmovanja. Razmočeni tereni na sledi so poskrbeli za množične odstopce psov v tej disciplini. Tudi na poligonu so imeli psi zaradi dežja obilico težav pri svojem delu. Kljub vsemu so naši člani suvereno opravili svoje delo. Vodja na sledi Marjan Gumzej s svojima pomočnikoma Anjo Jug in Henrikom Gjerkešem so se v omenjenih razmerah odlično znašli. Samo v bodoče bi bilo ob takih pogojih smiselno, da poleg licence polagalcev sledi opravijo še izpit za reševalca iz vode. Pohvale tudi Branku

Šulerju za delo na poligonu. Naše agilitašice so pod vodstvom Eve vztrajale in pomagale Branku skozi celotno tekmovanje. Lepo je, da si člani, kljub temu, da se ukvarjamo z različnimi disciplinami, medsebojno pomagamo. Zahvala tudi sodnikoma Miranu Maršu in Ivanu Polesniku. Seveda ne gre brez tistih, ki jih imajo naši IPO psi najraje. Sploh ko gre za vaje obrambe. To sta bila Anže Novak in Aljaž Janc. Skratka, v slogi je moč in tudi vreme nam ni prišlo do živenga. Poleg podelitve nagrad najboljšim na regijski tekmi, smo bili priča tudi zaključni podelitvi v skupni razvrstitvi tekmovanja pokala Vomar.

Ob zaključku tekmovanja so tisti, ki so dosegli končne rezultate prejeli spominke, najboljši trije v posameznih

programih in disciplinah ter zmagovalna ekipa, pa tudi pokale. Te sta podelila predsednik regije g. Jože Bola in pokroviteljica pokala Vomar ga. Suzana Andrejč Vodovnik.

Tudi v letošnjem letu smo člani KD Slovenska Bistrica uspešno zastopali svoje društvo v pokalu Vomar. Tri tekmovalke smo dosegle pogoje za končno uvrstitev. Naša najmlajša Katarina Grilj s Tiso je po programu BBH, ki je bil številčno najbolj zastopan, dosegla izvrstno peto mesto. Požela je tudi občudovanje starejših kinologov in glede na njeno zagnanost jo čaka še marsikaj. Alenka Kotar z Žulo bi lahko bila po svoji vztrajnosti vzgled marsikomu. Letošnjo sezono je s svojo Žulo po programu A osvojila tretje mesto. S tem dosežkom sta se tudi poslovili s tekmovanj. Sama sem z Amigom drugič stala na tretji stopnički po programu IPO 3. Z veseljem bi nadaljevala to zgodbo, vendar Amigovo zdravstveno stanje žal tega ne omogoča. Tekmovalke smo dosegle tudi ekipno zmago v KD Trbovlje. Takrat se nam je kot tekmovalka pridružila tudi Anja Jug.

Na domači tekmi sta se prvič v vlogi tekmovalcev preizkusila tudi naša Uroš Cvetkovič in Bojana Pučnik. Prav tako sta po programu IPO 1 svoj prvi nastop opravila tudi Minca Male in Hoyt. Uroš in Bojana sta se že ob svojem premiernem nastopu po programu ISP A zavihtela na stopničke in sicer na drugo in tretje mesto. Upam, da bosta vztrajala

tudi v naslednji sezoni.

V zimskem obdobju bomo imeli čas za analizo našega dela, načrte za vnaprej, hitro pa bo tu že prihodnja sezona. Nekaj tekmovalnih parov se je letos poslovilo, glede na precejšnje število mladih psov pa z optimizmom gledamo v prihodnost. V kolikor bomo pripravljeni na medsebojno sodelovanje, spoštovanje dela drug drugega in izmenjavo izkušenj, imamo še veliko potenciala.

5. 10. 2016

2. OSNOVNA ŠOLA SLOVENSKA BISTRICA

Šolska ulica 5, 2310 Slovenska Bistrica
Telefon / fax: 02 80 51 680 / 02 80 51 670
Podračun UJP Slovenska Bistrica: 01313-600000353
Davčna številka: SI 52959856
Spletni naslov: www.2os-slb.si
Elektronska pošta: info@2os-slb.si

Kdor mi dela dobro,
me uči, kako naj bom dober.
Portugalski pregovor

Spoštovani!

Učenke in učenci 2. OSNOVNE ŠOLE SLOVENSKA BISTRICA se Vam skupaj z učitelji iskreno zahvaljujemo za Vaše sodelovanje.

Ravnateljica:
Sonja Arbeiter, prof.

Veliki šnavcer

Veliki šnavcer je močan in mišičast pes visok 65-70 cm (psice cca. 10% nižje), težak okoli 35-40 kg.

»Zunanost in značaj sta pri šnavcerju ušlaena. Kdo je, in kaj pravzaprav zmora, je vidno že na pogled... Trda žimasta dlaka nakazuje telesno odpornost, močna telesna zgradba je usklajena z ostrino značaja, lepa glava izraža inteligenco, iz odseva oči pa mu je moč razbrati, kako velika duša prebiva v notranjosti. Mirnost in sproščenost, značilni za šnavcerja, ne pomenita, da je brezbrizen - le v njegovem značaju ni živčnosti niti pretiravanja. Šnavcerjevo zaupanje je daleč nad tem, da bi bilo podobno suženjski vdanosti...«

Alfred Hoehns

Ko uspe zgornji dosežek, sploh ni čudno, da danes vzrejajo šnavcerje v 8 različicah, ki so vsaka zase samostojna pasma. Zapisano velja za vseh osem pasem šnavcerjev, ki se navzven razlikujejo po velikosti (pritlikavi srednji in veliki) in barvi (bela, črna srebrna, poper sol in črna). Podrobno pa tokrat o velikem črnem šnavcerju in moji Meggy (Gina Anlina's).

Za začetek izvleček iz standarda: Pasma spada v 2. skupino po FCI in izvira iz Nemčije natančneje iz Bavarske, kjer je na začetku služila za vse. Kasneje se je uveljavila v vojski in policiji ter posledično

pristala med službenimi pasmami. Danes pa je to predvsem družinski pes. Ob dobri oskrbi lahko doživi 15 let. Dlaka mora biti črna kot oglje, groba-resasta in urejena s poudarki na bradi, brkih in obrvih, tipičnih za pasmo. Ureja se s trimanjem in česanjem. Tipičnih zdravstvenih težav nima. Za vzrejo se zahteva slikanje kolkov.

Moj prvi stik s pasmo sega daleč nazaj, ko je v Sloveniji med službenimi pasmami vladal nemški ovčar. Članek z opisom pasme sem leta 1981 (lahko, da sem za kakšno leto zgrešil) prebral v reviji Moj mali svet. Opis in fotografija me je povsem prevzela in v trenutku sem spoznal, da je to pasma pisana na mojo kožo. Žal, kot se to v življenju pogosto dogaja, je moja kinološka pot šla nekoliko drugače. Pri izbiri prvega rodovniškega psa nekaj let kasneje je imela odločilno vlogo naša družina. Starše sem peljal na razstavo psov in jim predstavil krog z velikimi šnavcerji. Še danes ne vem ali je očeta zmotila groba dlaka ali sama velikost psa a bil je odločno proti. Rekel je, da če že hočem psa naj bo tak, kot je tekal po sosednjem krogu. Tako sem prišel do dobermana in posredno tudi do moje življenjske sopotnice. Leta za tem,

ko sem še žaloval za svojim prvim psom, je moja boljša polovica našla oglas, da se preko meje prodaja leglo Malinoisov, ki so bili takrat pri nas bolj eksoti. Šli smo ga pogledati in pripeljali domov. Pes je bil z nami 14 let in nič ni kazalo, da bo naš naslednji pes veliki šnavcer. Takrat (2010) sem po dolgem času prinesel domov revijo Kinolog in zopet je moja boljša polovica odigrala odločilno vlogo, ko je našla objavo legla vekih šnavcerjev. Šli smo jih pogledat, tam zvedeli, da gre za paritveno kombinacijo delovnih linij pod okriljem g. Franz Wechs-a. To in lepe črne kepice so nas prepričali, da je v naš dom prišla Meggy. Pridružila se je psičkama Desi (Border Collie) in Nelly (Lagotto

romagnolo). Bolj kot zaradi pameti je zaradi velikosti Meggy kmalu prevzela glavno vlogo v nastalem tropu. Prva je pri vratih, ko hoče na sprehod. Prva pri hladilniku, ko hoče hrano. V vsaki stvari najde zabavo. Rada teka, prinaša predmete, plava, skače v vodo, se valja po snegu. Manj prijetno je, da se rada valja tudi po listju blatu in tudi kakšni crkovini. Takrat in zgolj takrat tudi smrdi. Ko kaj hoče zna biti tudi neverjetno vztrajna in po potrebi tudi glasna. V hiši pije vodo izključno s pipe na sprehodu iz vsake mlake.

Do ljudi, tudi tujih, je neverjetno zaupljiva in prijazna, zato dvomim, da je

uporabna za čuvanje doma. Manj prijazna je do nekaterih psov, z vsiljivimi celo obračuna. Na drugi strani se drugimi izjemno razume, če ji seveda pustijo, da je glavna. Enkrat na leto, običajno sredi pomladi, obišče frizerja in postane na videz prava dama, kar traja do jeseni, ko dlaka malo zakrije tipične šnavcerske poteze glave. Tudi v šoli ni bila slaba, kar kaže odlična ocena pri osnovnem izpitu iz poslušnosti. Dlje po formalni izobrazbi, kot pravijo zaradi lastnika (mene), še ni prišla. Kljub temu obvlada osnove sledenja na nižjem IPO nivoju in vse vaje poslušnosti. Še najbolj pa uživa v vajah obrambe, ki jih je imela čast prikazati na predzadnjih dveh državnih prvenstvih. Njen temperament ji preprečuje, da bi

bila pretirano uspešna v statičnih vajah, kar pomeni, da na resnih tekmovanjih ne bi bila konkurenčna. Tudi to je eden od vzrokov (izgovorov), da je s tem ne obremenjujem. Vendar vse te male »napake« niti najmanj ne vplivajo na njeno priljubljenost med vsemi člani naše družine. Z njo se je nenazadnje sprijaznila tudi mačka.

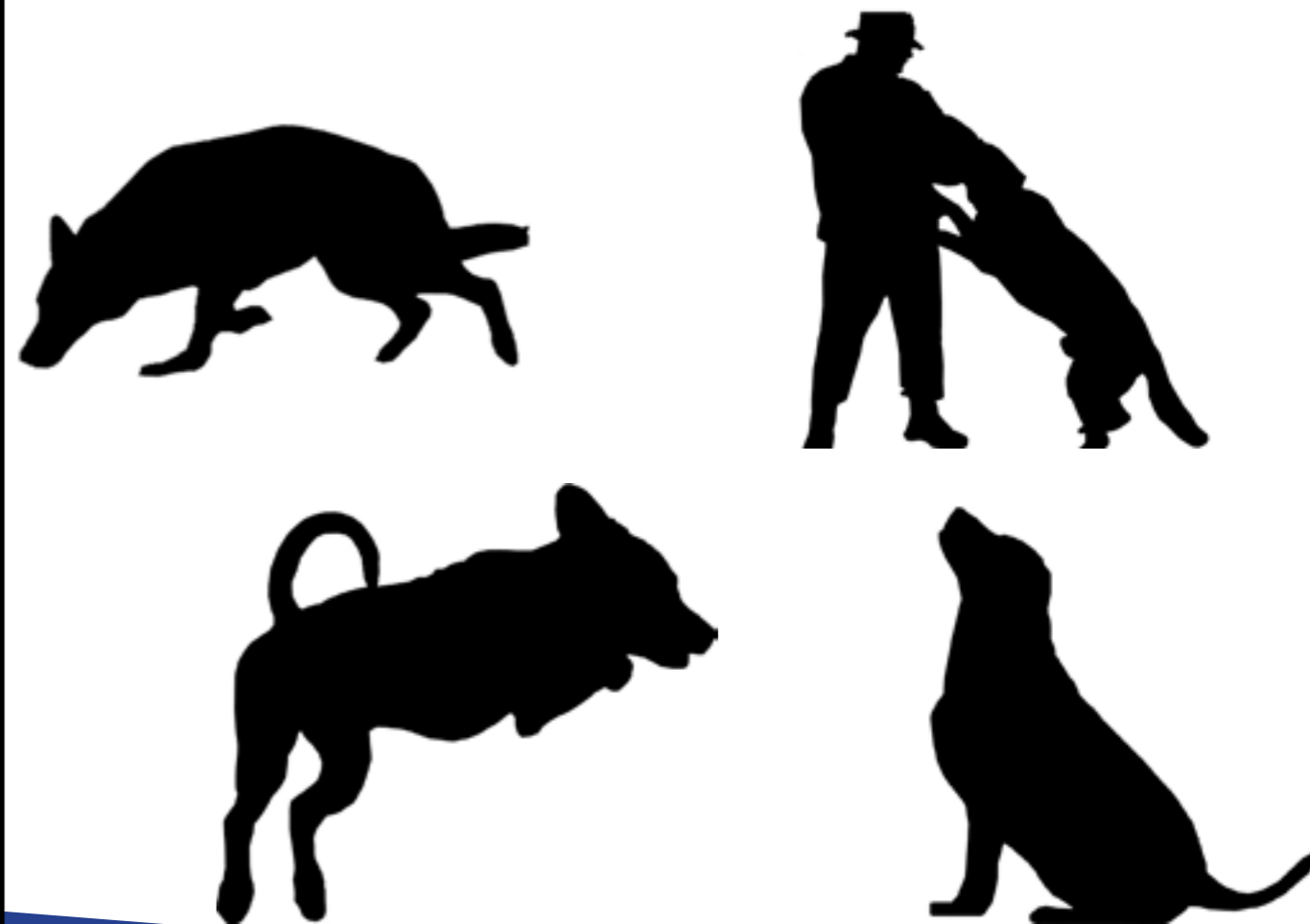
Kaj torej priporočiti potencialnim lastnikom velikega šnavcerja. V kolikor si boste vzeli zanj čas in mu pustili, da živi z vami, boste deležni obilo zabave, veselja, smeha, sreče in nesebične ljubezni. To pomeni, da boste polno izkoristili njegovo in svoje življenje. To pomeni: Enkrat šnavcer vedno šnavcer.

KINOLOŠKO DRUŠTVO
SLOVENSKA BISTRICA

TEČAJI POMLAD 2017

KDAJ? Vpisi: 26.2. in 5.3.2017 od 09:00 do 11:00

Uvodni sestanek: 7.3.2017 ob 18:00

KJE? Prostori društva na Kuglu

KINOLOŠKO DRUŠTVO
SLOVENSKA BISTRICA

Informacije: 040 326 938

www.kinolosko-drustvo.com